

Kis, kerek, rózsaszínű vagy hosszúkás, zöld?

Mostanában kezd beérni a házi busznak elnevezett járat iránti kitartó hűségem, ami nem is kerül jóformán semmibe, hisz a lakásunk előtt van a megálló, s csak fel kell szállnom. De a járat valószínűleg ezt is nagyon szívesen veszi, és cserében jobbnál jobb sztorikkal ajándékoz meg, melyeket várakozás vagy menet közben hallok meg, akarva-akaratlan. Nem szándékom magyarázkodni, hisz a tömegközlekedési eszközöket használók mindannyian tudják, mit jelent az együtt utazó beszélgetőtársnak vagy telefonban a közelebbi ismerősöknek harsány hangon kitálat, abszolút személyes problémák egész sora. A legutóbb elcsípett eset előbb megdöbbenett, majd elgondolkodtatott, végül pedig megnyugtató következtetésre juttatott.

Két idősebb hölgy épp azt taglalta, hogy a „koruknak megfelelő” lábfájásukra miért kaptak merőben más gyógyszert. Egyikük egészen monomániásan ismételte a kis, kerek, rózsaszínű tablettát, amit egyik barát-nőjétől kapott a fájdalom jelentkezésekor, és a pasztilla mintha elfújta volna a bajt, amikor viszont néhány nap múlva újra betért hozzá a csontfájdalom, akkor gondolta, felírta a házi orvosával, legyen kéznél bármi is ez a csodaszer. Az orvos készségesen fel is írta, ő pedig kiváltotta, de micsoda szerencse, hogy belenézett a dobozba, mert ott három levél hosszúkás zöld tablettát lapult. Azonnal mondta, neki nem ez kell, hanem a kis rózsaszínű, mire a gyógyszerésznő azt felelte, a hatóanyag ugyanaz. Szó szót követett, ő lemondott a frissen vett gyógyszerről, visszakapta a pénzét, és meg sem állt a házi orvosig, bár szerinte ott ugyanazzal a süket dumával szembesült: az orvos is a hatóanya-

got ismételte, pedig hát orvos léteére csak illene annyit tudnia, hogy a kis, kerek, rózsaszín és a hosszúkás, zöld semmiképpen sem lehet azonos.

A beszélgetőtárs válaszát már nem hallottam, mert leszálltak. Számomra viszont az lett egyértelműen világos, hogy lám csak, mire jók a gagyi reklámok, amelyekben a különböző gyógyszereket rokonok, munkatársak, barátok ajánlgatják egymásnak, „magától értetődően” szín és forma alapján, nem pedig a hatóanyag ismertetésével. S miután ezek a jópofának szánt ajánlások lemennek, még hozzáteszik néha, hogy kérdezzék meg orvosukat vagy gyógyszerészüket, de ez a biztatás már korántsem ébreszti a gyógyszerfogyasztóban azt az érdeklődést, amit a tapasztalt és a fájdalomtól megszabadult rokon, barát vagy munkatárs ajánlása.

Egyik gyógyszerész ismerősöm mondta, amikor beindult a szerteágazó gyógyszerreklám, hogy ez valójában illegális akció, mert gyógyszert nem volna szabad reklámozni éppen azért, hogy a mániákus gyógyszerfogyasztók ne holmi laikus szöveg alapján lássanak neki a gyógyulásnak; megfelelő orvosságot a bajra szakember ajánljon. Tulajdonképpen az ő szavai erősítettek meg abban a meggyőződésemben, hogy épp innen fakad a színre-formára utaló ajánlgatás, hisz az alapanyagra történő utalást úgysem érti a nem szakember.

Kíváncsi vagyok, meddig lehet még elmenni ezekkel a süket szövegekkel, és mikor jönnek rá, mennyivel többet ártanak velük, mint ha az orvoslást és gyógykezelést szakemberekre, és nem „mindentudó” rokonok, barátok és munkatársak gondjaira bíznák.

Molnár Judit

Kultúra

- 4.** Egész évben bővítik a könyvvállományt – Bemutatjuk a Gheorghe Șincai Bihar Megyei Könyvtár felnőtt részlegét

- 6.** Egyházi kincsek gyűjteménye – Megnyílt a Nagyváradi Római Katolikus Püspökség egyházművészeti kiállítása

(Fény)képes krónika

- 9.** Szénégetők – Kerekes István fotója és története

Kultúra

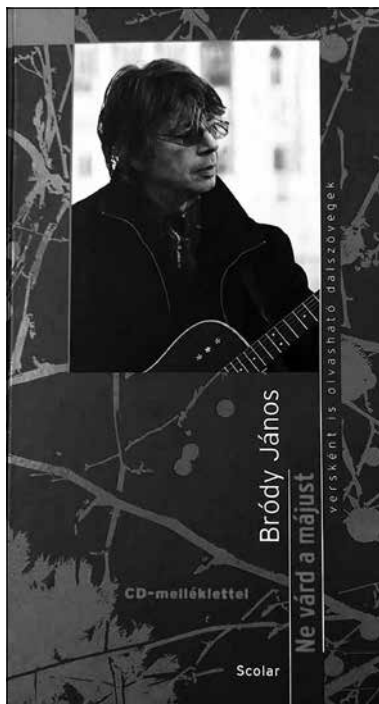
- 10.** Révi fazekast javasolnak Élő Nemzeti Kincsnek – Ismerjük meg Hasas Pétert és munkáit

- 12.** Ady és Arany nyomában – Irodalmi séták Nagyváradon és Nagyszalontán
- 14.** Karcolásért körmöt – *A tigris* színdarab sikere határon innen és túl
- 17.** Párosan szép? – Ferdítésekől óv Molnár Judit

Dal – szöveg

- 18.** „Hol a világ véget ér, nem ér véget a dal” (5.) – Tamás-Péter Réka tanulmányának befejező része Bródy János dalszövegeiről

Biharország – História

- 22.** Császári vizit Váradon (1.) – I. Ferenc József 1890-es látogatásának emlékezete

Irodalom

- 24.** Barna és zöld – Tóth Ágnes novellája

Vélemény

- 26.** Munkavállalók (16.) – D. Mészáros Elek szocióriportjának folytatása

Portré – Szomszédoló

- 29.** A dobos minden műfajban otthon érzi magát – Bemutatjuk a berettyóújfalui Tóth Tamást

Zene

- 32.** Kékszakáll jazzesítve – Premier előtti és albumbemutató utáni beszélgetés Sárík Péter jazz-zongoristával, zeneszerzővel

Biharország – Kultúra

- 36.** Könyvtárosváltás új környezetben – Guba-Kerekes Zsuzsa nemrég vette át a Székelyhídi Városi Könyvtár vezetését

Biharország – Üdítő

- 38.** Tanács – Keresztrejtvény

Hirdetés

- 39.** Partiumi Magyar Napok huszadjára Szatmáron – Programajánló

Várad folyóirat – kulturális közéleti havilap. **Kiadja** a Gheorghe Șincai Bihar Megyei Könyvtár – Nagyvárad, Várad Kulturális Folyóirat Részleg. **Intézményfenntartó:** Bihar Megye Tanácsa. **Szerkesztőség és kiadó:** Nagyvárad, Armatei Române utca 1/A, C épület, II. em. 7. ajtó; telefon: 0259/431-257; 0771/269-647. **Postacím:** 410087 Oradea, str. Armatei Române nr. 1/A, corp C. **E-mail:** biharmegye@gmail.com; bibliobihor@yahoo.com; **internet:**

www.bibliobihor.ro; www.varad.ro; https://varadbiblioteca.blogspot.com.

Szerkesztőbizottság: Fried Noémi Lujza, Máté Zsófia, Tóth Hajnal. **Munkatársak:** Darabont Éva tördelőszerkesztő, Megyesi Antónia olvasószerkesztő-korrektor; Barabás Zsuzsa, D. Mészáros Elek, Dérer Ferenc, Kocsis Csaba, Molnár Judit, Szóke Ferenc, Tóth Ágnes. Készült a Litera Print Kft. nagyváradi nyomdájában. ISSN 1583-0616